

INLEIDING

De voorbije weken was het een heen en weer slingeren ‘kàn de Gazet wel stoppen nu de situatie zo de foute kant op gaat?’ De maatregelen worden weer strenger, de contacten beperkter. Je mag niet meer dan 4 mensen bij je thuis uitnodigen en ook op straat mag je niet meer ‘samenscholen’ (ook hier max. 4 personen, tenzij het om geleide wandelingen of wielersclubs gaat). 7 maanden geleden werden we, door de lockdown van ons land, voor het eerst echt geconfronteerd met Corona. Ongeziene maatregelen, maar hé, we zouden dit wel efkes doen en tegen de zomer zou het allemaal wel weer voorbij zijn. Het draaide anders uit. En nu? Hoeveel weken, maanden, misschien zelfs jaren moeten we ons nog aanpassen aan de gewijzigde maatschappij? Keren we ooit nog terug naar het onbezorgde handengeven, bij mekaar komen, op stap gaan? Dus ja, ‘de gazet’ kan stoppen. Omdat we ook moeten omgaan met deze nieuwe realiteit. Laat ons hopen dat mensen zelf hun verstand gebruiken en hun verantwoordelijkheid nemen. We stoppen alvast met een extra dik nummer, voor extra veel leesplezier.

Ik wil graag iedereen bedanken die voor of na de schermen meewerkte aan de Gazet. ‘Ons Hild’ en ‘ons moeke’, Gert, Patrick,

Daniella, de vrijwilligers van Samana en natuurlijk het gemeentebestuur voor de wekelijks geprinte exemplaren. Bedankt ook aan iedereen die foto’s, info of artikels bezorgde en iedereen die de Gazet doorstuurde. Tot ver over onze dorps- én landsgrenzen werd uitgekeken naar de Gazet. Het doel, voeling houden met het dorp tijdens de quarantaineperiode, is (denk ik) wel bereikt. Verenigingen zijn stilaan opgestart waardoor er weer perspectief is op een sociaal leven. Waar bij het begin van de Coronacrisis solidariteit de overhand kende, is dit stilaan gewijzigd naar onbegrip, verwijten, wantrouwen. Daarom wil ik graag afsluiten met een tekst die ik elders vond:

Stop met vingerwijzen

‘Het is de schuld van iedereen die een terrasje doet. Van iedereen die zo nodig op vakantie moest, van de jongeren die stiekem feestjes houden. Van klanten die geen masker dragen in een winkel, van het personeel in die winkel dat het masker onder de neus draagt. Van allochtone gemeenschappen die de regels niet begrijpen, van Nederlanders die in Knokke komen vieren. Van Marc Van Ranst die niet snel genoeg mondkapen aanraadt. En uiteraard: het is de schuld van de politiek. Waar we in het begin van deze crisis nog solidair naast elkaar stonden, blinken we nu vooral uit in vingerwijzen. Het is verloren energie. Corona trekt zich niets aan van wiens schuld deze tweede golf is. Het enige dat indruk kan maken op het virus is dat we allemaal onze plicht doen: zorgen dat we zélf de regels opvolgen.’

POST UIT HET VERLEDEN

Hilde Francken

Villa Rustoord’ anno 1906.

NIEUW IN ACHTERBROEK: DE ZEEPKIST

Sinds vorig weekend is Achterbroek een Zeepkist rijker. Een wat? De Zeepkist is een navulstation van Ecover, een Belgische onderneming met een uitgesproken bedrijfsfilosofie: de productie van schoonmaakmiddelen op een ecologisch, economisch en sociaal verantwoorde manier. Bezielster van dit nieuwe winkeltje is Annelies Sanders.

Minder flessen op de afvalberg

‘Eigenlijk was ik het zelf grondig beu om steeds weer een volle afvalzak buiten te moeten zetten’, zegt Annelies. ‘Met een gezin vol jongvolwassenen, actief in jeugdbeweging, voetbal, een druk sociaal leven, ..., kan de was nogal eens oplopen. Ik was al overgestapt op het merk Ecover en tijdens de lockdown deze lente had ik wat extra tijd om op zoek te gaan naar een oplossing, waarbij ik terecht kwam bij het concept van de navulstations. In eerste instantie wou ik dit in beperkte kring houden (familie, vrienden, ...), maar ik heb toch besloten om het ineens open te trekken. Want elke persoon die ik kan overtuigen en elke fles die we kunnen navullen is er eentje minder op de afvalberg en stelt mij tevreden’.

Ecover, maar meer dan dat

‘Het concept is eenvoudig: mensen kunnen met hun lege bussen (schoonmaakmiddel, wasmiddel, handzeep, ...) langskomen en ik vul ze terug. Dit heeft 2 grote voordelen: het product dat je gebruikt is ecologisch én je hoeft niet steeds een nieuwe verpakking aan te kopen en de lege weg te gooien. Dit draagt bij aan minder afval in je PMD-zak, minder onnodig gebruik van plastic en zo dus vermindering van de afvalberg. Je kan de flessen immers meer dan 50 keer hergebruiken. Daarnaast bied ik ook handgemaakte, zero waste natuurlijke zepen aan: bodybars, shampoo-bars, deo's, tandenborstels en andere verzorgingsproducten. Alle ingrediënten zijn ecologisch, de producten zijn plasticvrij en niet getest op dieren. Deze verzorgingsproducten zijn we zelf toevallig beginnen uitproberen. Op zoek naar

een origineel kerstcadeau kwamen we terecht op een website die deze producten aanbiedt. Elke geur is anders en ieders voorkeur ligt ook elders, maar het is vooral leuk om te beseffen dat bij elke bar die je verkoopt er minstens 1 busje plastic minder zal gebruikt worden’.

Mensen inspireren

‘Ik voel in mijn eigen gezin duidelijk aan dat de jeugd meer en meer bekommerd is om het milieu en erg openstaat voor deze problematiek. Je kan er ook niet meer naast kijken op het journaal: bosbranden, overstromingen, dieren die uitsterven, ... Eigenlijk hebben mijn eigen kinderen mij nog meer bewust gemaakt van het probleem. Dit initiatief is waarschijnlijk maar een kleine bijdrage, maar alle beetjes helpen en hopelijk kan ik zo meer mensen inspireren om mee na te denken over hoe we meer milieubewust en duurzaam kunnen gaan leven’.

Praktische info

De Zeepkist is open op maandag en donderdag van 18.00 u tot 20.00 u en op zaterdag van 10.00 u tot 12.00 u. Laatste nieuwtjes vind je op Facebook (Zeepkist) en Instagram (Zeepkist.Annelies). Place to be: Achterbroeksteenweg 173

HOE GAAT HET NOG MET?

Voormalig pastoor van Achterbroek Jos Daems verliet ons dorp in 2009 om deken te worden van het dekenaat Kempen (nu dekenaat Kempen-Oost.) ‘Ik woon nu in Herselt en ben Algemeen Proost van Boerenbond en Landelijke Gilden in Leuven. Verder zit ik in de beurtrol van de weekendvieringen in de Pastorale Eenheid, Mozes in Heist-op-den-Berg en Putte (bij Mechelen). Ook mag ik namens de bisschop nog steeds in het bisdom als vormheer optreden’, zegt Jos.

Liters koffie

‘Het meest contact had ik met Fons Ribbens, de koster. Die zag ik iedere dag. Iedere maand bespraken we samen wat er stond aan te komen die maand. Daarbij hoorden liters koffie die door Jeanne werden gezet. Niet alleen de parochiale zaken maar ook de wereldkerkproblemen werden er besproken. Verder was er ook veel contact met de leden van het parochieteam en de plaatselijke contactpersoon, het zaalcomité, de Kerkfabriek en de gewone geplande en ongeplande contacten met wie ik op straat tegenkwam. Mijn beste herinnering aan Achterbroek heb ik aan onze deelname met het pas opgerichte parochieteam aan de 24-uren van Achterbroek. We hebben niet gewonnen maar oogstten toch wel heel veel positieve reacties. Verder de goed verzorgde liturgische vieringen waaronder de gezinsvieringen. Maar ook de snoeimomenten rond de kerk met de leden van de kerkraad. Hilarisch waren die’.

Hoe ik deze coronaperiode beleef?

‘Haha, op anderhalve meter. Sinds 12 maart geraakte mijn agenda van de ene op de andere dag ‘leeg’. Er stonden vele jubileumvieringen van plaatselijke Landelijke Gilden gepland, maar ineens kon en mocht dat niet meer. Fysieke vergaderingen werden digitale vergaderingen. Van Skype, Teams en Zoom weet ik tegenwoordig ‘alles’.

Ander leven als parochiepriester

‘Met mij gaat het goed. Het leven van een Algemeen Proost van Boerenbond en Landelijke Gilden is in niets te vergelijken met het leven van een parochiepriester. Het is wel boeiend omdat ik nu in heel Vlaanderen en sporadisch ook in Oost-België heel wat mensen mag ontmoeten. Misschien is het grootste verschil nog wel dat mensen nu ‘blij zijn’ als ze me zien, daar waar dat – vooral als deken – vaak klagen en reclameren was ... Hoewel ik aan mijn 10 jaar in Achterbroek de beste herinneringen overhoud. Ik ben ondertussen 11 jaar in Achterbroek weg en de meeste contacten zijn verwaterd, wat normaal is. ‘Op de baan’ kom ik nog wel eens mensen van Achterbroek tegen en dat doet deugd. Maar ik kom eigenlijk alleen nog in Achterbroek als ik gevraagd word voor een begrafenis. Tegenwoordig komen er ook weer vragen om huwelijken in te zegenen (meestal van oud-misdienaars) en soms nog eens voor een doopsel’.

Glimlach op het gezicht

‘Ik heb in Achterbroek echt een mooie tijd beleefd waaraan ik nog graag met een glimlach op mijn gezicht terugdenk. Sommigen zeggen me dat ik nooit uit Achterbroek had mogen weggaan, en misschien hebben ze gelijk maar dan had ik nu nooit gezeten waar ik nu zit ...’.

KUNNEN ZIJ OP JOUW STEUN REKENEN?

Helaas, Corona treft niet alleen het dagelijkse leven van mensen en verenigingen, ook organisaties die aan ontwikkelingshulp doen hebben dit jaar hun inkomsten flink zien dalen. En dat terwijl Corona wereldwijd mensen treft, ook in deze ontwikkelingslanden.

De Brug vzw is een vereniging die financiële en morele hulp geeft aan 23 kleinschalige projecten in 12 verschillende landen. Door contacten met hun correspondenten blijven alle leden (ongeveer 550), via een tijdschrift dat 3 keer per jaar onder de leden wordt verspreid, op de hoogte van de vordering van het project en over de werking in het algemeen. De projectverantwoordelijken geven aan dat er grote nood is o.a. in de gezondheidszorg en aan voedsel. 'Het is een kwestie van overleven ...'

De normale acties van De Brug (het Ontbijt aan bed en het solidariteitsmaal) kunnen dit jaar niet doorgaan. En dus werd er gezocht naar een haalbaar alternatief om de projecten te kunnen blijven steunen.

'Laten we de meest behoeftigen met de minste kansen 'symbolisch' in onze 'bubbel' opnemen en hen financieel steunen', dat is het motto van hun steunpakkettenactie. Hoe het werkt? Je bestelt voor 15 november een steunpakket, betaalt 22,50 euro en haalt dit op (of laat het thuisleveren) op 29 november. Het steunpakket bevat een Fairtrade kaars, wijn en Fairtrade chocolade. Een ideaal eindejaarsgeschenk dus! Bestellen kan bij:

- Inge Beyers – 0477 32 20 81 – inge.beyers@scarlet.be
- Inge Tobias-Beyers – 03 666 05 34 – tobias.beyers@telenet.be

Je kan ook een gift doen op BE82 8333 6475 9268 t.a.v. ontwikkelingshulp De Brug vzw, Brasschaatsteenweg 64 - 2920 Kalmthout. Wist je trouwens dat je dit jaar uitzonderlijk een belastingvermindering van 60% kan genieten (normaal: 45%)? Alle giften en de opbrengst van deze actie gaan integraal naar de projecten!

Ook en zeker in deze tijden: blijf vzw De Brug steunen. De 23 projecten hebben jouw steun BROODnodig!

EN WIJ?

En als het over goede doelen gaat, pik ik graag mijn wagonnetje mee aan. Zoals bekend zet ons gezin zich in voor projecten van de vzw Finado in Haïti. Ook Haïti wordt getroffen door Corona. De medische sector heeft slechts beperkte toegang tot water en er is een tekort aan medisch personeel, bedden, beademingstoestellen, medicatie, Daarenboven werden alle scholenacties, benefieten, activiteiten t.v.v. de projecten van VZW Finado geannuleerd. Omdat zij alle beetjes kunnen gebruiken, koppel ik het aangename aan het nuttige en 'handler letter ik voor Haïti'. Ik handler kaartjes, voeg bij elk kaartje een klein cadeautje (geluospoppetje, theelichtje, zeepje, ...) en verkoop deze aan 2 euro per stuk (6 kaartjes voor 10 euro). Wil je dus iemand een hart onder de riem steken, een fijne verjaardag wensen, feliciteren of ben je op zoek naar unieke eindejaarskaarten neem dan gerust contact op met mij via franckenann@gmail.com of kijk even op de Facebookpagina 'handler letteren voor Haïti'.

UIT DE OUDE DOOS

In heel wat 'hoe gaat het nog met?' werden herinneringen opgehaald aan de processies. Clara Gommers bezorgde deze foto van een processie.

Kinderen: Ward Sanders, Stefan Gommers

Links: Jan Van Loon, Petrus Jacobs, Jos Nelen

Rechts: Staf Ruysers, Frans Gommers, X Van Eyndt, Louis Francken, Stan Van Looveren, Frans Van Gestel, ? Jos Francken?, Sooi Van Looveren

UIT DE OUDE DOOS

Op zondag 22 december 1996 vond het eerste 'Kerstgala' plaats in de kerk van Achterbroek. Ouderbestuur 'GROOT VOOR KLEIN', onder voorzitterschap van Elga Meeusen, kon hiervoor grote namen strikken. De aanwezigen werden gedurende meer dan 2 uur ondergedompeld in de kerstsfeer, en de reacties waren dan ook lovend. Het eerste Kerstgala was een schot in de roos, en werd het begin van een reeks Kerstgala's de daaropvolgende jaren.

Hilde Francken, met dank aan Elga Meeusen

UIT DE OUDE DOOS

Lisa Van Looveren bezorgde ons, via Bernadette, een oude foto van de BJB-meisjes in 1947.

Vlnr bovenaan te beginnen: Paula Van Looveren, Louisa Bernaerts, Anna Sanders, Jeanne Van Looveren, X Boden, Maria Van Laerhoven, Gonda Jacobs, Maria Van Looveren, Marie Ribbens (kok), X Boden, Maria Van Looveren, Irma Bernaerts, Marie Van Thillo, Lea Van Thillo, X Peeters, Maria Bernaerts, Liske Francken, Jeanette Van Den Bleeken, Marie Mathijssen, X Peeters, Elisa Bernaerts, Johanna Francken, Marie De Bie

Julia Van Gestel, Louisa De Bie, Julia Van Thillo, Angela Peeters, x, Irma Mathijssen, Maria Van Oevelen, Lisa Van Den Broeck, Jozefin Vijands, Maria Uitdewilligen, Jeanne Van Thillo, Louisa Van Looveren, Jeanne Van Oevelen, X Verbist, Maria Van den Bleeken

HOE GAAT HET NOG MET?

Jef Van Den Bergh, geboren en getogen in Achterbroek, is de zoon van Kris en Christel Dierickx. Sinds een jaar woont hij in Londen.

Voorkeur voor een wereldstad

‘Ik speelde al een aantal jaren met het idee om op professioneel vlak een uitdaging te zoeken in het buitenland, en dan het liefst in een wereldstad’, steekt Jef van wal. ‘London was sowieso al mijn favoriete stad, waar ik een aantal keer per jaar naar toe ging, dus de keuze voor London was snel gemaakt. Ik werk in London als Solution Engineer voor een Tech bedrijf dat Data Visualisatie software verkoopt. Mijn taak bestaat erin om bedrijven van een technische kant te ondersteunen bij de aankoop van onze software’.

Tour de France ... in de Achterstraat

‘Vanaf mijn 6e ben ik beginnen voetballen bij Achterbroek en ik ben dit tot mijn 26ste blijven doen. Die groep van voetballers is tijdens die 20 jaar min of meer hetzelfde gebleven, en is uiteraard ook een groep vrienden geworden. Ik heb heel veel goede herinneringen aan Achterbroek, maar hetgeen er meteen uitspringt is waarschijnlijk ‘De Tour de France’, die we als 10-jarigen in de Achterstraat reden. Inclusief, gele, groene en witte trui voor het klassement. Het parcours was gewoon van riooldeksel naar riooldeksel rijden, maar de spanning was er niet minder om 😊’.

Aangenaam leven, ook nu

‘Pre-Corona kwam ik ongeveer 1 keer per maand in België, nu is dat eerder om de 2 maanden geworden, omdat reizen uiteraard een stuk gecompliceerder is.

Coronagewijs is de situatie hier min of meer vergelijkbaar met België. Tijdens de zomer was het hier heel aangenaam leven, maar sinds een aantal weken is het aantal besmettingen weer aan het stijgen. Vandaar dat Pubs bv. minder lang open zijn, en dat je ook weer minder mensen mag zien (de fameuze bubbel). Ook moeten we een mondkapje dragen in de metro, in winkels, en zo voort. Maar naar omstandigheden is het hier vrij aangenaam leven op dit moment’.

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

15 december 1978:

‘Stan Van de Keybus van het Handelaar gaat jagen. Op een bepaald moment wil hij over een sloot springen. Hij vertrappt zich, en valt er op zijn rug in. Doornat en vol modder kwam hij terug naar huis’.

Rudi:

‘Beroepshalve heb ik contact met heel wat mensen: personeel, klanten, experts, ... Zij vormen het gezelschap waartussen ik me beweeg. We spreken dagelijks over risico's en preventie op allerlei terreinen, met veel aandacht voor de gekende basisregels: vooral handhygiëne en afstand houden staan hoog in het vaandel. Daarnaast gebruiken we een mondkapje zodra het nuttig is. Met gezond verstand is het niet zo moeilijk te bedenken wanneer dit hoort en wanneer niet. Hoewel ikzelf niet echt bang ben om ziek te worden, wil ik vooral voorkomen dat via mij anderen besmet zouden geraken. Zo zorgen wij voor mekaar ...’

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

5 februari 1978:

‘Louis Voorbort smeedt de deur van zijn auto dicht maar vergeet zijn vingers weg te trekken..... resultaatAAAAAH’

'T VERVOLG

En na alle klasfoto's is het tijd om ook eens een groepsfoto te tonen van de leerkrachten anno 1979.

Vlnr, bovenste rij te beginnen: Rita ?, Maria Elst, Jozefa Peeters, Lisette Eelen, Walter Roels, Hugo Deckers
Hilde Van Gestel, Rita Van Looveren, Els Milbou, Nelly Brughmans, Fons Francken, May Van Ham, Lea Van Looveren

met dank aan Fons Francken voor de info

WIST JE DATJES?

Hilde Francken

Wist je dat:

- Petrus (Peerke) Ysenbaerdts (Kapelstraat) naast zijn werkzaamheden bij Maurice Speth ook barbier en komiek was? Iedere week trokken vele mannen er naartoe om hun baard te laten scheren of hun haar te laten knippen. Zijn vrouw moest dan met de petroleumlamp bijlichten. Peerke had een heel arsenaal aan moppen waarmee hij groot en klein kon vermaken. Ja, er werd daar heel wat afgelachen. Het huisje werd afgebroken in 1967.

- Er destijds in Achterbroek maar 3 mensen een auto hadden. De vader van Jos Peeters was daar één van. In 2012 vertelde Jos mij 'Eerst reed ons vader voor familie, later voor kennissen en uiteindelijk voor het hele dorp. Al vrij vlug moest ik de taak van chauffeur overnemen. Ik moest o.a. de bevallende vrouwen naar het moederhuis in Essen brengen. Zo heb ik 3 geboortes in mijn auto gehad. Op een keer was er een baby gestorven die in Achterbroek begraven moest worden. Er werd aan mij gevraagd om het kistje met de baby in het moederhuis van Essen op te halen. Ik had het zo uitgerekend dat ik tegen het begin van de dienst aan de kerk zou zijn. Maar op het Spijker besepte ik dat er veel te vroeg zou zijn en parkeerde er mijn auto tussen 2 bomen. Toen ik terug wilde vertrekken startte de auto niet meer. Ik werd zenuwachtig, maar er zat niets anders op dan te blijven proberen. Wat uiteindelijk ook lukte'.

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

11 december 1977

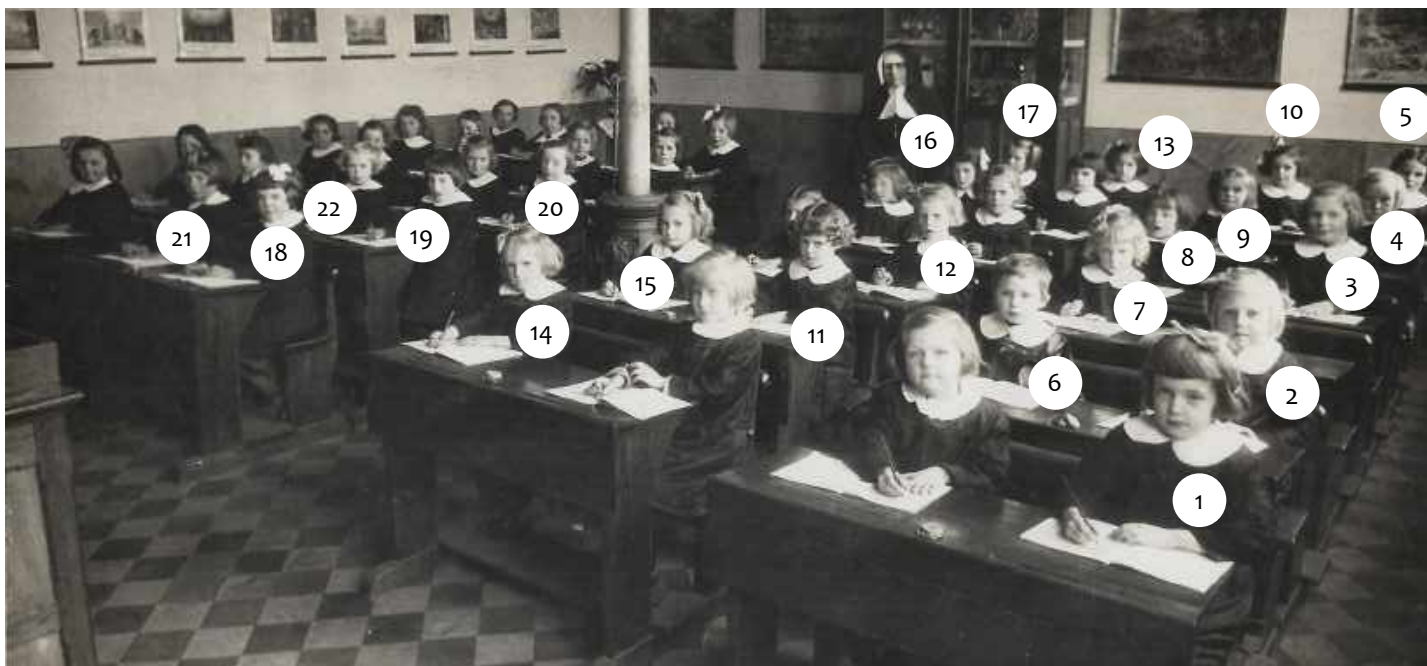
'Vanavond rond 23.30 u was men voor op de Roosendaalsebaan nog heel werkzaam. Met een zaklamp en een schup trachtte een goede huisvader een gat in de grond te krijgen. J. Ruys die gewoontegetrouw zijn hond uitlaat voor een laatavondwandeling vindt dit echter vreemd en stapt er naar toe en vraagt: nog zo laat aan't werk in Uwen hof? En het antwoord luidde: 'och 't is maar een kieken dat ik in de grond steek, m'n vrouwke is binnen!'. Jos, als ge dus 's avonds weer eens ziet spitten in die hof, dan moet je maar denken dat er weer een kieken dood is gegaan'.

FIJN VAN MARJOLEIN

Creatief student Marjolein Van Laerhoven kan zich uren bezighouden met het natekenen van dierenafbeeldingen en dat levert prachtige plaatjes op.

DE KLAS VAN ... met dank aan Maria Jacobs voor foto en info en Astrid Van Thillo voor de aanvullingen
 ... Zuster Alkantra, het eerste en tweede leerjaar 1940-1941 (geboortjaar 1933-1934).

1) Simon De Ketelaar 2) Annie Van Meer 3) Godelieve Van De Zegel 4) Josephine Peeters 5) Wiza Smeulders
 6) Roza Leenaerts 7) Maria Voorbogt 8) Astrid Van Thillo 9) Ivonne De Moor 10) Maria Jacobs 11) Jozefa Van den Broeck
 12) Maria Wierckx 13) Maria Damen 14) Tinneke Van Laerhoven 15) Angelina Van Loon 16) Gaby Van Meer
 17) Annie Peeters 18) Lutgard Smets 19) Lieva Van Thillo 20) Elisa De Bie 21) Martha Van Thillo 22) Jeanne Beyers.

UIT DE OUDE DOOS

Hilde Francken

Het 'Missiealbum' werd uitgegeven in 1955, en was een hulde aan alle geestelijken uit de 12 parochies van Essen, Kalmthout en Wuustwezel. Onlangs kreeg ik het boek van een Achterbroekenaar, waarvoor mijn oprechte dank! Achteraan in het boek een oplijsting van enkele aantallen:

- België telde in 1955 ongeveer 8000 missionarissen: 1 op 1100 inwoners.
- Daarvan waren er 6000 uit Vlaanderen: 1 missionaris op 800 Vlamingen.
- West Vlaanderen stond op kop van de provincies met 2000 missionarissen: 1 op 500 inwoners.
- De dekenij Essen had 1 missionaris op 312 inwoners, de gemeente Essen 1 op 200.
- De Kalmthoutse Hoek, met 1 missionaris op 84 werd vermoedelijk door weinig of geen parochies overtroffen.
- Kijken we naar de aantallen van de Geestelijken, dan zien we dat Kalmthoutse Hoek zelfs 1 geestelijke op 17 inwoners had!

GEESTELIJKEN (Missionarissen inbegrepen)

	Inwoners	Priesters	Scholastriken	Broeders	Zusters	Totaal	1 geestelijke op
Essen	3.000	34	2	6	33	75	40
Kalmthout	3.150	14	4	3	30	51	62
Wuustwezel	4.360	13	—	4	67	84	52
Nieuwmoer	1.472	2	—	1	17	20	74
Kalmthoutsehoek	919	13	—	3	38	54	17
Achterbroek	1.510	6	—	2	23	31	49
Gooreind	2.300	4	—	1	11	16	144
Wildert	1.795	8	—	7	23	38	47
Horendonk	1.400	5	1	—	27	33	43
Essen, St.-Antonius	2.100	9	1	5	10	25	84
Heide	2.150	3	1	—	7	11	195
H. Hart Kalmthout	1.690	1	1	—	3	5	338
Dekenij	25.846	112	10	32	289	443	58

MISSIONARISSEN

	Ovangelisator Missionarissen	Priesters	Scholastriken	Broeders	Zusters	Totaal levende mission.	1 levende mission. op
Essen	5	12	—	2	9	23	130
Kalmthout	—	4	1	—	4	9	350
Wuustwezel	2	6	—	—	5	11	396
Nieuwmoer	2	1	—	1	2	4	368
Kalmthoutsehoek	3	7	—	1	3	11	84
Achterbroek	3	1	—	—	1	2	755
Gooreind	—	—	—	1	1	2	1.150
Wildert	2	5	—	1	4	10	179
Horendonk	2	2	—	—	—	2	700
Essen, St.-Antonius	—	3	—	2	1	6	350
Heide	—	—	1	—	1	2	1.075
H. Hart Kalmthout	—	1	—	—	—	1	1.690
Dekenij	20	42	2	8	31	83	312

Voorzichtig waren zij al aan de voorbereidingen begonnen voor een reünie van de Achterbroekse 60-jarigen, maar ook hier stak Corona stokken in de wielen. Dat neemt niet weg dat goede herinneringen alvast kunnen opgehaald worden.

1ste rij van voor naar achter: Paula Hoppenbrouwers, Karin Van Linden, Paula Ansoms, Bernadette Van Looveren, Maria De Bie, Marleen Verelst, Patricia Claessens, Genoveva Van Looveren / 2de rij: Frieda Loos, Linda Van Gool, Martha Elst, Viviane Jacobs, Karin Francken, Jozefa Claessens, Karine Voorbogat, Christiane Cauwenbergh / 3de rij: Clara Van Looveren, Ria Van Gool, Nicole Kenis, Marleen Elst, Gerda De Ruysser, Nicole Claessens, Myriam Sanders, Christine Van Hooydonck

4de leerjaar

Normaal werd er maar om de 2 jaar een klasfoto genomen; deze werd dan ook genomen door de moeder van een klasgenoot.

Van links naar rechts, boven te beginnen: Zr. Jeanne Delgouffe, Adrienne Schalk, Christiane Cauwenbergh, Martha Elst, Marleen Verelst, Genoveva Van Looveren, Karin Francken, Karin Voorbogat / Patricia Classens, Paula Ansoms, Françoise Hendrickx / Paula Hoppenbrouwers, Bernadette Van Looveren, Maria De Bie, Karin Van Linden, Frieda Loos

6de leerjaar

Bernadette wist nog dat deze foto genomen werd in het laatste schooljaar van Zr. Delgouffe. Het daaropvolgend schooljaar overleed zij immers.

"God is mijn toevlucht en mijn burcht, God is mijn schild en mijn vertrouwen". Zo was God in haar aardse leven, nu is God de Goede Vader die haar heeft binnengeleid in zijn eeuwige Stad van sjaloom en vreugde.

Tot vroom aandenken aan
Zuster Jeanne DELGOUFFE
(Zuster M. Lea)

In de St. Lucaskliniek te Ekeren, op 18 februari 1973, ging zij over naar het definitieve leven bij de Vader.

Ze werd geboren te Opwijk op 1 juni 1912 en was in het 38ste jaar van haar professie Gesterkt door de H. Sacramenten der zieken

"Gij zijt geborgen in Gods lommer en onder zijn almachtige hand; God is uw burcht, wees niet bekommerd zijn vesting houdt voor eeuwig stand. Hij heeft zijn vleugels uitgeslagen, zijn wicken waakzaam uitgestrekt; Hij heeft alleen, nachten en dagen, U met zijn schild, zijn trouw gedekt. Gij stelde in Mij uw vertrouwen, vergeet nu, in mijn naam uw zorg: Ik zal mijn vesting rond u bouwen. Ik schenk beschutting. Ik sta borg.

Zo graag en menigmaal bad Zuster Lea deze psalm. Zij vond er wellicht de levenskracht voor haar edele taak, door God zelf aangewezen. In een zeer diep kristelijk gezin, waarin vroegtijdig de goede ouders gestorven waren en zij als "jong moederke" fungeerde, in de parochieschool, groeide langzaam maar zeker het verlangen bij haar kloosterling te worden. Vanaf haar intrede begreep zij er de zin van: volledig

Bruid zijn van de Bruidegom Christus, en dit om de eer van de Vader en het heil van de evenmens. Daar heeft ze uiting van gegeven door haar stille, diep gemeende godsvrucht, haar offergeest tegenover de Vader, door haar onbaatzuchtige liefde, eenvoud en nederigheid, bescheidenheid, werkzaamheid, zachtheid, goedheid, zorg, stijfheid in de puntjes, door erkentelijke dank tot in het moment van leven, tegenover de medezusters, de leerkrachten, de geliefde kinderen van haar klas en de ganse school. Zo kreeg Christus, haar Bruidegom gestalte in haar en een weldoende kracht van de Blijde Boodschap ging van haar uit aan allen die haar gekend hebben. Zo blijft het voorbeeldig leven van zuster Lea een zoete troost en herinnering en roept het op tot plicht van dankbaarheid voor al het schone en goede dat zij heeft meebewerkt en gevormd. En "Onze Vader" die zij nu reeds van aanschijn tot aanschijn heeft gezien heeft haar gezegd: "Kom bruid van Kristus, ontvang de kroon die de Heer u heeft bereid."

Ingoede kloosterbroeder, beste zuster en familie, treurt niet om mijn heengaan. In mijn ontmoeting met de Heer, ontmoette ik al onze dierbaren om samen het onuitsprekelijk geluk te beleven.

Beste medezusters, leerkrachten en schoolkinderen, dank voor uw genegenheid, uw goedheid, hulp en steun; vergeet mij niet in uw gebed, in uw verder leven; ik bid voor U allen bij de Vader in de Hemel.

O. L. Vrouw van Bezoeking en Bijstand, b.v.o.

De zusters van de H. Vincentius van Opwijk en de familie danken U voor uw deelneming en gebed.

Fa. Hensen, begr. Ribbeas, koster, Achterbroek

UIT DE OUDE DOOS

Myriam Ansoms

Leo Ribbens verraste met Nieuwjaar zijn familieleden met een boek over hun ouderlijke thuis '150 jaar Het Hofken'. Het boek werd een lijvig werk dat bestaat uit 3 delen 'het Zevengester', 'het Klokje' en 'het Hofke'. Myriam geeft alvast een inkijk in 'het Zevengester'.

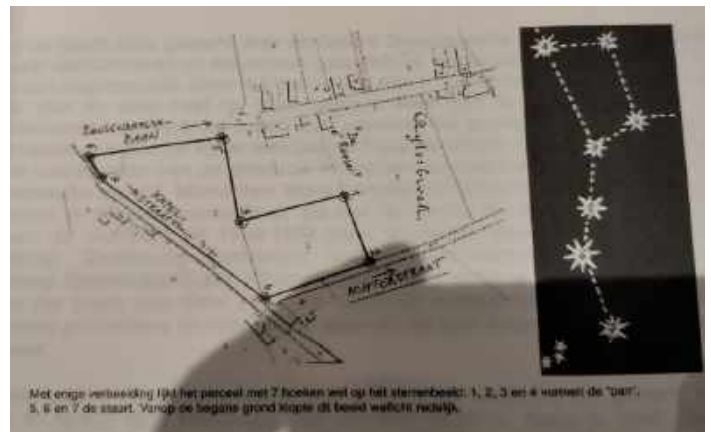
Het pisstraatje

Het Zevengester: onder die naam kent natuurlijk geen enkele Achterbroekenaar het perceel grond achter de kerk. 'Het Zevegestèr' klinkt vertrouwd. Vroeger liep er een servitudeweg naast garage Ruys en de tuin van Jos (van de koster) Ribbens zaliger. Hij durfde deze servitudeweg wel eens het pisstraatje noemen omdat de kerkgangers die er gebruik van maakten voor of na de kerkdienst er nog snel even hun behoefte deden. Dit weggetje zou op een knooppunt van zeven dreven in de vorm van een ster uitlopen. Vandaar het Zevegestèr. Maar klopt dat verhaal wel? Het was immers maar een klein privédomain en waar zouden die zeven dreven dan wel naar toe leiden? Jean Bastiaensen van de Oudheidkunde Kring in Kalmthout vroeg het zich 15 jaar geleden al af en hij schreef er een lijvig artikel over in 'Calmpthoutania'. Het verst terug in de gekende geschiedenis wordt ene Peter Jan Wouters

genoemd als eigenaar van een stuk land dat voldoet aan de ligging en de beschrijving van het Zevegestèr. De akte is gedateerd: 1435. Dit stuk grond gaat van vader op zoon over tot het nog eens nauwkeurig beschreven wordt in 1518, met een oppervlakte van 4,5 'gemet', wat overeenkomt met 1,9 ha. Deze oppervlakte zal eeuwenlang niet veranderen. Er zou een huis op gestaan hebben.

Grote Beer

In 1571 duikt in een akte voor het eerst de naam 'seven sterre' op, het Middelnederlandse woord voor het zevengesternte, een andere naam voor het sterrenbeeld Grote Beer. Voor Bastiaensen paste het puzzeltje helemaal. Hij bekeek de zeven hoekpunten van het perceel en zag een onmiskenbare overeenkomst met de Grote Beer. In deze akte wordt de naam 'seven sterre' niet alleen gebruikt voor het bedoelde perceel grond, maar ook voor een herberg die er op stond.

DE KLAS VAN ...

...het geboortjaar 1970-1971

Vlnr bovenaan te beginnen: Petra Neys, Kathy Van Hooydonck, Hilde Francken, Koen Deckers, Marc Geven, Werner van Loocke, Kurt Goossens, Eddy Francken, Wim Vissers, Juf Rita / Marga Beyers, Katrien De Ridder, Greet Van Looveren, Annemie Peeters, Dominique Van Aken, Frieda Lameir, Heidi Simons, Marleen Buyens / (onbekend), Jurgen Warmoeskerken, Hans Deckers, Peter De Ren, Luc Van Looveren

Hilde Francken

UIT DE OUDE DOOS

3 koningen zingen... zelfs pastoor Van Laer waagde zich er eens aan. Samen met Frans de Ruyscher en Nandje Peeters kwam hij bij Elga aangeklopt met de vraag om hen te schminken. Van Laer wou de zwarte koning zijn, en de andere koningen hadden de 'schmink' geregeld: een potje zwarte schoenblik. Elga kon er niet omheen, ze moest en zou daarmee de pastoor, die zelf niet doorhad dat het schoenblik was, zwart maken. Nadien gingen ze op pad om te gaan zingen. Niemand was op de hoogte van hun plannen, zelfs de moeder van de pastoor niet. Ze werden overal warm onthaald, haalden veel geld op, maar maakten vooral heel veel plezier. Op de meeste plaatsen werd er iets uitgeschonken, met alle gevolgen van dien... Uiteindelijk vond de pastoor er niets beter op dan zijn ezel uit de kerststal te halen. Die mocht met hen mee op pad. Zo belandden ze, mét ezel, in de living van de koster (waar Jeanneke niet zo blij was met dat beestje op haar mat 😊) en zelfs de trappen bij de villa van Stan Van Gool moest de ezel trotseren, want ook hem brachten ze een bezoekje. Hoe het afgelopen is met de schmink? Pastoor van Laer is recht in bed gekropen, zonder zich eerst te wassen. Moederke zal haar werk nadien wel gehad hebben om de lakens terug proper te krijgen.

Het hele driekoningen-gebeuren was in elk geval een succes, want het jaar nadien werd er in Achterbroek opnieuw driekoningen gezongen. Elke vereniging 'leverde' 3 koningen en zo werd er in het hele dorp langsgegaan ten voordele van de parochiezaal. Nadien konden alle koningen gaan ontnuchteren met appelbollen en worstenbroden in de kantine van Van Gool. Nooit eerder zag men meer zatte koningen bij elkaar als toen...

Hilde Francken, met dank aan Elga voor het vervolledigen van het verhaal

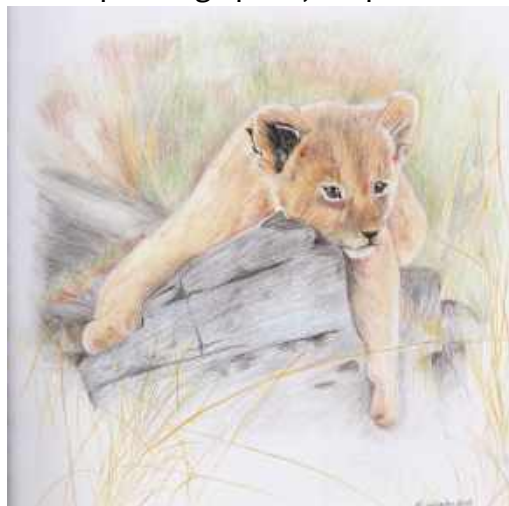

Wanda

'Omdat ik hoop dat daardoor de scholen open kunnen blijven en de jeugd een sociaal leven heeft. En natuurlijk de risicogroep zoveel mogelijk beschermen. Tijdens de verplichte sluiting van mijn zaak werd ik mezelf heel erg bewust van hoe belangrijk ik het vind om mijn werk te kunnen uitvoeren. Ik hoop echt van harte dat we door de regels na te leven nooit meer tot een verplichte sluiting komen. In mijn praktijk en in mijn privéleven pas ik de regels toe zodat mijn klanten in een 'veilige' omgeving bij mij terecht kunnen. Deze regels zijn niet altijd fijn of makkelijk vol te houden, maar mijn motto deze dagen is 'moeilijk lukt ook'.

FIJN VAN MARJOLEIN

Creatief student Marjolein Van Laerhoven kan zich uren bezighouden met het natekenen van dierenafbeeldingen en dat levert prachtige plaatjes op.

(uit de Milac van 1955)

In september 1900 wou men in Achterbroek een centraal afroomstation stichten onder coöperatieve vorm. Het idee werd, onder impuls van pastoor Floren, uitgewerkt en een jaar later kwamen 17 leden hun melk afromen in een gebouw van Maria Catharina Rommens, wed. van Corneel Francken op de Roosendaalsebaan. De eindproducten werden terug mee naar huis genomen. In die periode moesten de boeren 's winters nog met karren om ijs naar de vennen van den Duffelaer (Wolfsheuvel). Dit ijs werd in de melkerij in een speciale kamer bewaard zodat dit in de zomer gebruikt kon worden.

Drie jaar later was het ledenaantal al gestegen tot 35 en kon men zich een stoominrichting veroorloven. In 1908 verhuisde de melkerij naar de Achterbroeksteenweg. In 1910 werd er jaarlijks 1.000.000 liter verwerkt, en had de melkerij 50 leden. Het ging in die tijd nog steeds alleen om boterproducten. Er kwam wedijver onder de boeren en de ene volgde de ander snel op om lid te worden. Bij het uitbreken van WO I telde de melkerij 60 leden en verwerkte men jaarlijks 1.200.000 liter melk. Vanwege de bezetting kwam de plicht om al de melk naar de melkerij te brengen, om zo beter controle te kunnen houden op de boteropbrengst. Hierdoor vonden ook de achterblijvers de weg naar de melkerij.

In 1936 nam P. Coenegrachts de leiding van de melkerij over van Dhr. Hoppenbrouwers, en in de daarop volgende jaren werd de melkerij meermaals verbouwd en vergroot. In de 2de wereldoorlog liep de geleverde hoeveelheid melk terug van 4.000.000 liter naar 3.000.000 liter per

jaar, voor ongeveer 1500 koeien. Maar na de oorlog kende de melkerij een enorme groei tot 8.700.000 liter. Tijdens de zomermaanden verwerkte men 28 à 30.000 liter per dag. Het aantal leveranciers was opgelopen tot ongeveer 260. In 1992 sloot de melkerij haar deuren. Het gebouw werd aangekocht door Roger Van den Bergh en Brigitte Meeusen die er in 1995 speelgoedwinkel 't Klavertje Vier openden.

De melkerij werd niet gespaard van 'criminele feiten'. Zo vond ik in het historisch archief van de Gazet Van Antwerpen, een krantenknipsel terug uit 1911. Het berichtte toen als volgt:

'Het parket te Calmphout-Achterbroeck'

In de maand augustus braken kwaaddoeners in de melkerij 'Hand in Hand' te Achterbroeck, en door middel van breekijzers werden verschillende deuren opengebroken. Er werden eenige honderden frank, en verschillende kilo boter gestolen. De heer onderzoeksrechter vermoedde dat de drij Hollandsche kwaaddoeners, in den loop der maand december op heterdaad betrapt terwijl zij in de melkerij van Wuustwezel wilden stelen, wellicht niet vreemd waren aan de roofpartij te Achterbroeck. Vrijdag namiddag zijn de heeren Caroly, onderzoeksrechter, en Verhees, griffier in de melkerij afgestapt om de breekijzers die de drij dieven in Wuustwezel bij zich hadden in de deuren der melkerij van Achterbroeck te passen. Eenige deuren waren hersteld, maar op eene paste een der breekijzers. Twee punten bezwaren nog de drij Hollandsche dieven, namelijk dat men de ledige manden waar de boter ingepakt was, omtrent de Hollandsche grens terugvond. Het tweede punt dat aanleiding tot verdenken geeft, is dat de kwaaddoeners voor een 30 frank Belgische postzegels in het bureel der melkerij lieten liggen, alsof ze geen waarde hadden.

HIP HIP EN VEEL HOERA

Dieter Aernouts won op de Nationale wedstrijd bij de 5-jarigen met Pyranka van 't Achterhof. Zus Nathalie werd 3de in de reeks van Licht met paard Huwenta. Proficiat Dieter en Nathalie!

'T VERVOLG

Voor wie het nog niet wist: het 'kindje Jezus' naast Fons Beyers in nr. 8 was Hugo Deckers.

NOOD AAN GEZELSCHAP OF EEN HELPENDE HAND?

Wil je je dagen graag onderbreken en in contact komen met anderen? Kalmthout telt 2 Lokale Dienstencentra (LDC), waar je terecht kan. En vandaag is die nood er misschien wel meer dan ooit. LDC De Groten Uitleg heeft een aantal activiteiten terug opgestart. Je kan er terecht voor warme maaltijden en de cafetaria is open van 13.30 u tot 16.30 u. Ook de pedicure en de lessen van Digidak vinden terug plaats en een aantal bestaande groepen met hun deelnemers zijn ook weer aan de slag. Als je reserveert, ben je zeker van je plaatsje (03 641 63 54—dienstencentrum@kalmthout.be). Wil je graag naar het dienstencentrum maar geraak je er niet? Neem dan contact op met het centrum. Samen met jou wordt er naar een oplossing voor je vervoersprobleem gezocht.

Ook in LDC Kruisbos is er al terug wat meer activiteit. De kapper, pedicure, massage, contactgroep voor mantelzorgers en het Infopunt Dementie hebben hun activiteiten weer opgenomen. En ook de lessen yoga en tai chi zijn opnieuw van start gegaan. De bistro en de cafetaria blijven voorlopig wel gesloten. Meer info: ldc.kruisbos@gza.be of 03 620 11 60.

Wist je trouwens dat er ook een aantal thuisdiensten actief zijn? Je kan beroep doen op de medewerkers van thuiszorg, poets- of karweihulp, de Minder Mobiele Centrale en de boodschappendienst. Of je kan maaltijden en zelfs boeken van de bib aan huis laten leveren. De hulp is er, ook voor jou! Contact: thuiszorg@kalmthout.be of 03 641 63 53.

DE KLAS VAN ...

met dank aan Elza Simons en Jef Deckers, Jos Van Looveren en Jos Jacobs voor de aanvullingen

... het geboortjaar 1943-1944.

Vlnr bovenaan te beginnen: Theo Quick, X Geysen?, Ludo Van Loon, Marcel Neys?, Jos Geysen, Leo Donckers, Leo Gommers / William Jacobs, Marcel Jacobs, Marcel van Gestel, Michel Balemans, Jef Deckers, Jan Van Iersel / Meester Van de Zegel, Fonne Smeulders, X Van Hooydonck?, Alex Francken, Louis Francken, Louis Ruys, Willy Balemans, Frans Beyers / Leo Van den Bergh, Willy Lommers, Jef Van Gestel, Karel Van de Keybus, Jos van Looveren, Louis Geysen, Marcel Geysen / ?, Guido Nelen, Jozef Gotink, ?, ?, Frans Balemans

Kapelstraat anno 1906.

'T VERVOLG

Ook in oktober blijft de Fritbus nog op post om Achterbroeck van frietjes te voorzien, weliswaar met aangepaste openingsuren. Op zaterdag en zondag kan je er terecht van 16.30 u tot 20.00 u.

GEZOCHT!

Dit jaar wordt er voor de 40ste keer een heuse kerststal in de kerk gebouwd. Sinds 1985 slaagt men er jaarlijks in om deze kerststal tijdens de gezinsviering te bemannen door een kersvers ouderpaar met hun pasgeboren baby. Om de 40ste kerststal te vieren, is men een zoektocht gestart naar alle kindjes die ooit het kindje Jezus speelden. Bedoeling is een kleine tentoonstelling op te zetten van alle kindjes toen én nu. De meeste kindjes zijn al gevonden, enkel de jaren 1987, 1989, 1997, 2004 en 2005 zijn voorlopig nog onbekend. Ken of ben jij 'het kindje Jezus' van 1 van deze jaren? Neem dan contact op met Bernadette Van Looveren via 03 666 56 36.

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

23 oktober 1955:

's Avonds voor het sermoen vraagt de pater bloemen en kaarsen voor de Mariahulde. Luister goed welke opvatting de pater hier van heeft: de jongste dochters die 1 doos bougies geven krijgen een vrijer binnen het jaar, 2 dozen ene met centen, 3 dozen is voor ne sjikke type'.

24 oktober 1955:

's Avonds na 't sermoen grootste Mariahulde. De helft van het hoogkoor stond dik gevuld met bloemen en kaarskes. Hier was de Milac een beetje teleur gesteld daar het grootste gedeelte van de jongste dochters 3 dozen gegeven hadden en de andere 2. Want de reporters zijn er allemaal maar van 1 doos, zelfs voor 1 kaars kijken ze ook al'.

8 oktober 2020:

‘Agnes, Rita, May en Annie hebben bij het rikken 21 keer ‘troel’ (3 azen) gespeeld op 1 avond. Van die 21 keer werd de tegenstander 5 keer onder tafel gespeeld, d.w.z. dat diegenen die de azen hadden alle slagen gehaald hebben. Toch wel speciaal op 1 avond en de dames hebben er dan ook van genoten’.

HOE GAAT HET NOG MET?

Inge Van den Bergh woonde als dochter van Francis en Christiane Bruylandts op de Brasschaatsteenweg 76.

Verhuisd voor de liefde

‘Ik woon nu in Ternat, een gemeente vlakbij Aalst. Daar werk ik voor Solucious, een bedrijf van Colruytgroep voor professionele klanten. Ik ben naar daar verhuisd voor de liefde. Het grootste verschil tussen Ternat en Achterbroek is dat je in Achterbroek iedereen kent en ze hier meer op hun eigen zijn. Wie Aalst zegt, zegt natuurlijk carnaval. Ik ga wel eens naar carnaval, maar zeker niet elk jaar en eigenlijk verkies ik dan liever carnaval Ninove. Het taaltje hier begrijp ik redelijk goed, maar nog niet alles’.

Mensen kennen er elkaar

‘Als tiener reed ik paard in ruitervereniging ‘Hand in Hand Achterbroek’ en ook een tijdje in Essen. Nu rij ik zo goed als geen paard meer, tenzij heel zelden eens op het paard van mijn zus. Omdat veel familieleden en ook mijn mama nog in Achterbroek wonen, kom ik er nog regelmatig. Mijn beste herinneringen aan Achterbroek zijn vooral dat de mensen elkaar kennen en het boerenleven waar ik als kind soms

van mocht proeven door te gaan helpen op de boerderij achter ons huis en bij de familie. En natuurlijk de mooie streek’.

Na W.O. II ging er in Achterbroek een grootse bevrijdingsstoet uit. De vreugde om het einde van de oorlog was groot en Achterbroek stond nu eenmaal bekend om zijn stoeten. De stoet bestond uit een aantal grote wagens, maar evengoed uit mensen die met hun fiets of met een ingespannen hond meeliepen en er werden o.a. scènes met ‘den Duits’ uitgebeeld.

POST UIT HET VERLEDEN

De ‘meisjesschool’ anno 1923.

... het geboortjaar 1949-1950.

Vlnr bovenaan te beginnen: Albert Raats, Jozef Francken, Ludo Janssens, Ludo Willemsen, Leo Elst, Louis Beyers, Leo Willemsen / Fonne Van Hooydonck, Jozef Peeters, Jozef Warmoeskerken, Jos Reynaerts, Louis Ruys, Ludo Francken, Louis Van Eynd, Walter Francken / Harry Van Hooydonck, Marcel Van den Eynde, Roger Donckers, Ronny Willemsen, Leo Ribbens, Guido Van Oevelen, Norbert Hoppenbrouwers, René van Looveren / Karel van Looveren, Louis Van Staey, Ludo Van Looveren, Leon Geysen, Christ Michielsen, Willy Neys, Marcel Hoppenbrouwers
Ontbreekt op deze foto: Norbert Deckers

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

5 november 1955:

'In de nacht veel regen. Dit was te verwachten want de kerk is gekuist. Het zou in de zomer geraadzamer zijn een keerke meer te kuisen dan regende het wat meer'.

FIJN VAN MARJOLEIN

Creatief student Marjolein Van Laerhoven kan zich uren bezighouden met het natekenen van dierenafbeeldingen en dat levert prachtige plaatjes op.

De Gazet van Achterbroek was een tijdelijke uitgave n.a.v. de Coronacrisis. Redactie: Ann Francken. Contact: GVAchterbroek@gmail.com

'T VERVOLG

Clara Gommers laat weten dat de hoeve op de postkaart in nr.9 de hoeve van Janneke Hoppenbrouwers was. Hij was de vader van prelaat Hoppenbrouwers en de hoeve was een abdijhoeve van de Norbertijnen.

(GEEN) WAFELENBAK

Ons Hilde en ik hadden zo graag iedereen uitgenodigd op een grote wafelenbak om het einde van de gazet (en de Corona) te vieren. Helaas, zoals bekend laten de huidige omstandigheden dit niet toe.

We kunnen dus even nog niets vieren maar bak gerust wafels binnen je eigen bubbel. Omdat we moeten geloven in een goeie afloop.

Hou vol, zorg goed voor jezelf en voor elkaar!

Ann Francken

